

удоволствие гледалъ за умноженіе на челадыта си, на дѣцата и на внѣцы-тѣ си, и най сѣтнѣ умрѣлъ съ съ слава, като се вѣдалъ за отечество.“

Крезъ се усмислялъ съ прѣзрѣніе, като чвалъ тойзи расказъ; той неможалъ да помисли, чи кой годе нѣкой вѣтъ простацы-тѣ е, който неима никаквж власть, нито богатство, па былъ щастливъ; но съ политика той изново се обзрналъ къмъ Солоня, и го попыталъ: варемъ послѣ Телла, неможли се счѣти първы щастливецъ междѣ хората.

„Въ Гърцыя, казалъ мъдрецъ-а, азъ знаихъ двама млади мъжъе: гѣхъ ги обичахъ всички безъ изатіе за това, защо-то тѣ съ нѣжно радѣніе се старали да угодижтъ и на най малкото желаніе на престарѣла-та си майка. Единъжъ тѣзи добра жена трѣвало да отиди въ храма за да си стори оврады-тѣ; но воловы-тѣ, които шѣли да ѿ завежатъ, не дошле на време. Тогази природно силны-тѣ и еки тѣ и сынове, сами завежли колж-тѣ до храма; народъ-а съ възклицанье хвалаше добры-тѣ юношы, и поздравляваше щастлива-та май-